

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: J. N. S., státní příslušnost Angola, t. č. v X,
zastoupeného Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., se sídlem 190
00 Praha, Kovářská 4,

proti
žalovanému: Ředitelství služby cizinecké policie,
se sídlem 130 51 Praha 3, Olšanská 2,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.1.2018 č. j. CPR-1176-3/ČJ-2018-930310-
T221

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9.1.2018 č. j. CPR-1176-3/ČJ-2018-930310-T221 se **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 16.1.2018 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž nebylo vyhověno žádosti žalobce o propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců podle ust. § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., a bylo rozhodnuto, že se cizinec nepropouští.

2. Žalobce namítal, že žalovaný porušil § 2, 3 a § 68 odst. 3 správního řádu, § 129a zákona o pobytu cizinců a článek 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobce konstatoval, že v jeho věci došlo k vydání třech rozhodnutí o zajištění, přičemž nejprve bylo vydáno rozhodnutí o zajištění na 90 dnů dne 9.5.2017, rozhodnutí o prodloužení zajištění na 90 dnů dne 3.8.2017 a rozhodnutí o opakovaném prodloužení zajištění na dalších 90 dnů dne 4.11.2017. Do dne podání žaloby byl pravomocně skončen soudní přezkum toliko ve věci prvního rozhodnutí o zajištění. Soudní přezkum dvou rozhodnutí o prodloužení zajištění nadále probíhá, a to před Nejvyšším správním soudem. Je proto patrné, že měl v probíhajícím řízení toliko tři možnosti soudního přezkumu rozhodnutí o svém zajištění, přičemž tyto možnosti jsou od sebe časově vzdáleny právě 90 dnů. I když své právo na soudní přezkum těchto rozhodnutí využil a využívá, domnívá se, že právo na pravidelný přezkum rozhodnutí o zajištění zavazuje správní orgány rozhodnout i o této žádosti o propuštění ze zajištění, aby byla splněna podmínka pravidelnosti přezkumu trvání důvodu zajištění. Jelikož se domnívá, že správní orgán by mu měl umožnit iniciovat soudní přezkum trvání důvodu zajištění, podal dne 21.11.2017 žádost o propuštění ze zajištění. O této žádosti žalovaný rozhodl 30.11.2017 tak, že nebyl oprávněn takovou žádost podat, neboť neuplynula lhůta k podání takové žádosti podle § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji rozhodnutím ze dne 4.1.2018, dosud nedoručeným, zamítl. Žalobce uvedl, že má právo podat žádost o propuštění ze zajištění bez ohledu na existenci podmínek stanovených v § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Proto podal opětovně dne 3.1.2018 takovou odůvodněnou žádost o propuštění. Žalovaný ale vydal žalobou napadené rozhodnutí, které paradoxně, opětovně odůvodňuje nemožností podat takovou žádost, neboť podal předchozí žádost o propuštění, byť o této předchozí žádosti žalovaný taktéž meritorně nerozhodl. Žalovaný odmítl jeho důvody pro propuštění věcně přezkoumat a uvedl jenom, že takovou žádost není oprávněn podat. Je tedy zřejmé, že podle jednání žalovaného není, nebyl a s velkou pravděpodobností ani nebude oprávněn podat žádost o propuštění ze zajištění, pokud v pravidelných, 90 denních intervalech využívá svého práva na podání žaloby proti správnímu rozhodnutí o prodloužení zajištění. Žalobce odkázal na rozhodovací činnost Evropského soudu pro lidská práva a Nejvyššího správního soudu, konkrétně na jeho rozhodnutí č. j. 7 As 17/2012, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že považuje z hlediska periodicity soudního přezkumu důvodů zajištění za přiměřenou lhůtu 3 týdnů, kterou poměřuje právě s povinností České republiky zajistit právo zajištěného cizince na pravidelný přezkum správních rozhodnutí o zajištění. Žalobce rovněž odkázal na závěry Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č. j. 5 Azs 228/2015, v němž Nejvyšší správní soud přímo odkazuje na povinnost správního orgánu zabývat se žádostí o propuštění ze zajištění i v případě, že nedošlo k uplynutí lhůt podle § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, pokud by jinak došlo k porušení práva na pravidelný přezkum rozhodnutí.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro vyhovění předmětné žádosti o propuštění ze zařízení, neboť žalobce ji podal v době, kdy k tomu ve smyslu ust. § 129a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., nebyl oprávněn. Žalovaný má za to, že důvody, které jej vedly k zamítnutí žádosti o propuštění ze zařízení, jsou jasné a přesvědčivé a bylo

rozhodnuto v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 326/1999 Sb. a zákona č. 500/2004 Sb.

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 9.1.2018 č. j. CPR-1176-3/ČJ-2018-930310-T221 žalovaný nevyhověl žádosti žalobce ze dne 3.1.2018 o propuštění ze zařízení podle ust. § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. a rozhodl, že se cizinec nepropouští. Žalovaný konstatoval, že rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen OPKPE Praha) ze dne 4.11.2017 č. j. KRPA-168506-45/ČJ-2017-000022 byla podle ust. § 125 odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., prodloužena doba zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovená rozhodnutím OPKPE Praha ze dne 9.5.2017 pod č. j. KRPA-168506-11/ČJ-2017-000022 a stanovená rozhodnutím o prodloužení zajištění ze dne 3.8.2017 pod č. j. KRPA-168506-34/ČJ-2017-000022 o 90 dnů. Rozhodnutí o prodloužení zajištění nabylo právní moci 4.11.2017. Proti uvedenému rozhodnutí o prodloužení zajištění žalobce podal včasnou žalobu, která byla rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28.11.2017 č. j. 1 A 129/2017-25 zamítnuta. Proti tomuto rozsudku podal žalobce 7.12.2017 kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, který ji projednává pod sp. zn. 4 Azs 255/2017. Dne 21.11.2017 žalobce podal žádost o propuštění ze zařízení podle ust. § 129a zákona č. 326/1999 Sb., o níž žalovaný rozhodl 30.11.2017 pod č. j. CPR-31253-5/ČJ-2017-930310-T221 tak, že této žádosti se nevyhovuje a cizinec se nepropouští. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, kterou projednává Krajský soud v Plzni pod sp. zn. 17 A 159/2017. Žalovaný dále odkázal na ust. § 129a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. a dospěl k závěru, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro vyhovění předmětné žádosti, neboť ji žalobce podal dne 3.1.2018, tzn. v době, kdy k tomu ve smyslu ust. § 129a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., nebyl oprávněn. Podle tohoto ustanovení účastník řízení může žádost podat nejdříve po uplynutí 30 dnů po nabytí právní moci rozsudku Krajského soudu v Plzni o žalobě proti rozhodnutí pod č. j. CPR-31253-5/ČJ-2017-930310-T221.
5. Ze správního spisu dále vyplývá, že rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 9.5.2017 č. j. KRPA-168506-11/ČJ-2017-000022 byl žalobce podle ust. § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., zajištěn za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Rozhodnutí o zajištění nabylo právní moci dne 9.5.2017. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 16.5.2017 žalobu, která byla rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6.6.2017 č. j. 4 A 55/2017-30 zamítnuta. Kasační stížnost proti zamítavému rozsudku byla Nejvyšším správním soudem rozsudkem č. j. 8 Azs 148/2017-40 zamítnuta.
6. Rozhodnutím OPKPE Praha ze dne 3.8.2017 č. j. KRPA-168506-34/ČJ-2017-000022 byla podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., prodloužena doba zajištění za účelem správního vyhoštění, stanovená výše uvedeným rozhodnutím OPKPE Praha ze dne 9.5.2017 o 90 dnů. Rozhodnutí o prodloužení zajištění nabylo právní moci dne 3.8.2017. Žalobce proti němu podal žalobu, která byla rozsudkem Městského soudu

v Praze ze dne 1.9.2017 č. j. 4 A 89/2017-24 zamítnuta. Kasační stížnost, kterou žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí 5.10.2017 Nejvyšší správní soud projednává pod sp. zn. 9 Azs 304/2017.

7. Rozhodnutím OPKPE Praha ze dne 4.11.2017 č. j. KRPA-168506-45/ČJ-2017-000022 byla podle ust. § 125 odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., prodloužena doba zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění, stanovená výše uvedeným rozhodnutím OPKPE Praha ze dne 9.5.2017 a stanovená dále rozhodnutím o prodloužení zajištění ze dne 3.8.2017 výše označeným, o 90 dnů. Rozhodnutí o prodloužení zajištění nabylo právní moci 4.11.2017. I proti tomuto rozhodnutí o prodloužení zajištění podal žalobce včasnou žalobu, která byla rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28.11.2017 č. j. 1 A 129/2017-25 zamítnuta. Kasační stížnost proti rozsudku podaná žalobcem 7.12.2017 projednává Nejvyšší správní soud pod sp. zn. 4 Azs 255/2017.
8. Ze správního spisu dále plyne, že dne 21.11.2017 žalobce podal žádost o propuštění ze zařízení podle ust. § 129a zákona č. 326/1999 Sb. Dne 30.11.2017 žalovaný rozhodnutím č. j. CPR-31253-5/ČJ-2017-930310-T221 žádosti žalobce nevyhověl, aniž by ji věcně projednal, se závěrem, že žádost podal v době, kdy k tomu dle § 129a odst. 3 z. č. 326/1999 Sb., nebyl ještě oprávněn, a rozhodl, že se cizinec nepropouští. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu projednávanou u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 17 A 159/2017, přičemž z obsahu správního spisu neplyne, že by ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí bylo Krajským soudem v Plzni o označené žalobě rozhodnuto.
9. Dne 3.1.2018 žalobce podal žádost o propuštění ze zajištění podle § 129a zákona č. 326/1999 Sb., kterou podrobně odůvodnil, o níž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
10. Podle ust. § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, cizinec je oprávněn podat policii žádost o propuštění ze zařízení, ve které je povinen uvést veškeré rozhodné skutečnosti, kterých se dovolává a označit důkazy. Policie cizince nevyzývá k odstranění vad žádosti. Policie zkoumá, zda trvají důvody, pro které byl cizinec zajištěn, popř. pro které byla doba zajištění prodloužena, nebo zda jsou splněny podmínky pro uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. O žádosti policie rozhodne bez zbytečného odkladu.
11. Podle ust. § 129a odst. 3 téhož zákona, žádost o propuštění ze zařízení je cizinec oprávněn podat nejdříve po uplynutí 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení doby zajištění cizince nebo rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, nepodal-li žalobu proti takovému rozhodnutí, nebo nejdříve po uplynutí 30 dnů od právní moci posledního rozhodnutí o jeho žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení.

12. Podle článku 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod publikované ve Sbírce zákonů pod č. 209/1992 Sb., každý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, má právo podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné.
13. Podle ust. § 126 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, policie je povinna po celou dobu zajištění cizince zkoumat, zda důvody zajištění trvají.
14. V projednávané věci žalovaný učinil závěr, že žalobce podal žádost o propuštění ze zařízení dříve, než po uplynutí lhůty uvedené v § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, a proto jeho žádosti o propuštění ze zařízení, aniž by se jí věcně zabýval, nevyhověl a rozhodl, že se cizinec nepropouští. Krajský soud zastává názor s ohledem na výše citovaný článek 5 odst. 4 Úmluvy a povinnost žalovaného plynoucí z § 126a písm. a) zákona o pobytu cizinců (po celou dobu zajištění cizince zkoumat, zda trvají důvody zajištění), že přesto, že žádost o propuštění ze zařízení podal žalobce dříve, než po uplynutí lhůty podle § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, neboť tak učinil před uplynutím 30 dnů od právní moci posledního rozhodnutí o jeho žalobě proti rozhodnutí žalovaného (ze dne 30.11.2017 č. j. CPR-31253-5/ČJ-2017-930310-T221, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobce o propuštění a rozhodnuto, že se cizinec nepropouští), kteroužto žalobu projednával Krajský soud v Plzni pod sp. zn. 17 A 159/2017, což bylo mezi účastníky nesporné, měl žalovaný žádost žalobce o propuštění ze zařízení věcně projednat, aby bylo respektováno právo žalobce na účinný a pravidelný soudní přezkum jeho zajištění, tedy ve lhůtě, jež umožňuje účinný soudní přezkum zákonnosti zajištění v jeho průběhu. Jestliže totiž žalobce v nyní projednávané věci podal žádost 3.8.2017, a o jeho předchozí žádosti o propuštění ze zařízení podané 21.11.2017, žalovaný rozhodl 30.11.2017 tak, že jí nevyhověl, aniž by ji projednal věcně se závěrem, že neuplynula lhůta k podání takové žádosti podle § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, má soud za to, že žalovaný tímto postupem porušil právo žalobce na pravidelný soudní přezkum zákonnosti zajištění ohledně otázky trvání důvodů jeho zajištění.
15. Ze shora uvedených důvodů soud zrušil rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
16. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci, který měl ve věci úspěch prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31.01.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně